

באוסד העליון של הכדורגל, אשר הוסתר במשך שנים מעיני הציבור והספורטאים

מיסריה מין הראש

המרכזי וייס צורך במקשר טוב. גרשון יששכר, קופאי ההתאחדות ומנהל החשבונות שלה, היה מקשר מצוי. יששכר, העובד השני בשכר של ההתאחדות לכדורגל, היה נמוך בדרגה מוייס. בהתאם לכך הוא הסתפק בהרכה פחות ממנו. תמורת שירותיו היה לוקח אחווים קטנים בלבד. תמורת שירות הפועל ככראתא היה מקבל חולצות מבית-חרושת אתא; תמורת שירותו לקבוצה מישוב חקלאי, היה נהנה מתוצרת חקלאית. אולם עיקר חלקו של יששכר היה בפרשת הכרטיסים הכפולים. בהתאחדות לכדורגל קיים הנהוג הנבון, ששום חומר לא הולך לאיבוד. כרטיסים שנועדו לתחרות מסויימת ולא נמכרו, היו מוחזרים להתאחדות. שם הם מרוכזים בשקים גדולים בבית-השימ, משוורים בחדר הישיבות ובחדר קבלת הקהל, כשלכל אדם המבקר במשרד יש גישה חופשית אליהם. כאשר היתה אגודה כלשהי פונה אל ההתאחדות שתספק לה כרטיסים למשחק מסויים, לא תמיד היתה מקבלת כרטיסים חדשים. וייס ויששכר, בדיעת הממונים עליהם, היו נותנים לקבוצות כרטיסים שנשארו מתחרויות קודמות.

לשם דוגמא, מכבי משמר-העמק (שאינה קיימת) היתה מקבלת אלף כרטיסים שנותרו ממשחק אחר. מתוך אלה היתה הקבוצה מוכרת 800 כרטיס והיה עליה להחזיר 200. מכל כרטיס שנמכר חיבת הקבוצה לשלם 10% להתאחדות, ועוד אחווים כמיסים עירוניים וממשלתיים. לדעת מספר אגודות היו תשלומים אלה מיותרים. גזבר האגודה היה מצהיר איפוא רק על מאתיים כרטיסים שנמכרו, ניגש לאחד השקים בבית-השימוש של ההתאחדות,

מיסמן שהיה לרעת אגודה כלשהי. וייס לא היה עושה זאת חינו. הוא קיבל תשלומים מעתונאי ספורט תמורת הספקת סקופים ל-עתונאים; בכמה אגודות הפכו התשלומים לוייס סעיף גלוי במאזן. כך, למשל, נמצא בתקציבה של אגודת מכבי חיפה הסעיף: 100 ל"י מתנה למשה וייס.

כאשר נבחרת הכדורגל הישראלית היתה יוצאת למחנה-אימונים ברעננה, לפני מפגש בינלאומי, היה משה וייס מופיע במחנה הנופש, שאינו אלא פנסיון, אחרי עזיבת ה-נבחרת, בלוית משפחתו, ובלוית הקופאי ומנהל החשבונות של ההתאחדות גרשון יששכר. דמי שהייתם בפנסיון נכללו בהוצאות שהייתה של הנבחרת הישראלית.

***

המשטרה מהרימה את המזכיר

אדם וייס לא נתן לכשרונו התבובז על עסקים קטנים. כמו כל כוכב ספורט אמיתי שאף להפגין את כוחו בהתמודדויות חזקות יותר. להתאחדות הכדורגל היו מגרי עות לפרקים הצעות של קבוצות זרות לעריכת משחקים בארץ. וייס לא נתן להנהלת ההתאחדות לבזבז זמן בדיונים לידי איוו קבוצה למסור את הצעת הקבוצה הזרה. הוא עצמו היה מתקשר עם קבוצה מקומית. הרי פך שותף בהכרה שאיגנה את סיור הקבוצה הזרה. לדוגמה ישמש סיורה של קבוצת סנדרלנד, שוייס הפך שותף עם מכבי פתח-תקפה וחברת קרן-פילם בארגון סיורה. מלבד הכנסותיו כשותף, היתה וייס בחוזה עם הקבוצה שכאשר תזמין זו את מכבי פתח-תקפה לאנגליה, יהיה גם הוא בין המזומנים חינו. עד היום מונח סכום הגון מכספי הרחמים של סנדרלנד בחשבוננו של וייס בבנק ברקליס.

מעט לעת היה משה וייס עורך סיור קצר באירופה. היה עליו לסדר שם עניינים חשובים מאוד. הוא היה חייב להיות נוכח כצופה בישיבת הפיפ"א בשחיץ, שם עמדו להכריע את גורל מפגשי הכדורגל בין ישראל לאינדונזיה, כדי למסור להתאחדות דו"ח ממקור ראשון. תוך כדי כך היה מארגן עסקי הבאת קבוצות זרות לארץ. הוצאות נסיעותיו שולמו מקופת ההתאחדות.

ההזדמנות הגדולה לעסקיו של משה וייס היתה בעת מפגש נבחרת ישראל עם נבחרת הכדורגל של רוסיה, באיצטדיון רמת-גן. פרשה זו הביאה להתנגשות חריפה בין משה וייס לבין משטרת ישראל, שטענה כי למשחק נמכרו עשרת אלפים כרטיסים יותר מכפי שהודפסו לפי הצהרת ההתאחדות. משה וייס התמרמר או מאוד על התערבותה של משטרת ישראל בעניינים לא לה. גינה התערבות זו במאמר באחד העתונים.

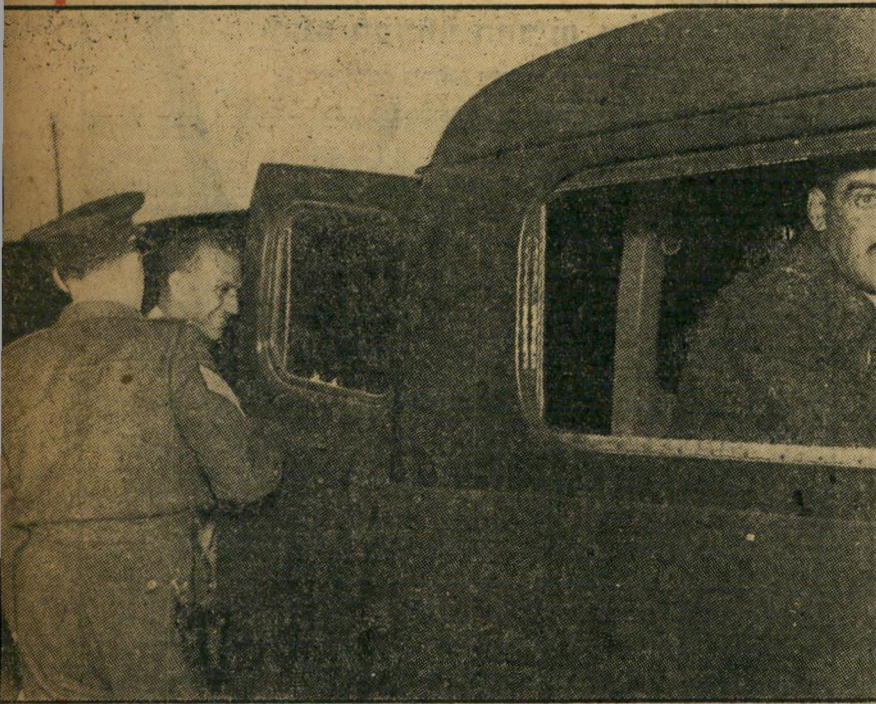
מאז, פסקה משטרת ישראל להושיט את עזרתה במפגשי ספורט. השוטרים המעטים שהוצבו לאחר מכן במפגשי ספורט גדולים, סירבו, לפי פקודה מגבוה, אף להחזיר כדורים שנבצטו אליהם. הסביר סגן מפקד מחוז תל-אביב יעקב קנר: "כל זמן שוייס יושב בהתאחדות, משטרת ישראל אינה נותנת את חסותה לתחרויות כדורגל."

***

כרטיסים בבית-השימוש

כל ההכנסות שנמנו דעיד לא הספיקו לוייס. הוא היה זקוק לכספים רבים. כי תוך ארבע שנים החליף שלוש דירות, בכל פעם עבר לדירה מפוארת ומרכזית יותר. חלק מהכספים השיג וייס באופן רשמי, באמצעות הלאות מההתאחדות. אותה התאחדות אינה יכולה לעזור לכדורגלנים נצרכים. אולם יש לה כספים כדי לתת הלאות לעסקניה. וייס היה מקבל הלאה. עוד לפני שהספיק להחזיר אותה, היה מקבל הלאה נוספת, שתאפשר לו להחזיר את הלאה הקודמת ואף ליהנות מהעודף.

חלק אחר של הכספים השיג וייס בצורה לא כל כך רשמית. לשם כך היה לחלוק

הגנה לשוכם

שופט הכדורגל ראובן פריזנר מוכנס לנייחת המשטרה, בתום המשחק השערורייתי בין מכבי והפועל תל-אביב בשבוע ש-עבר, כדי להגן עליו מפני הקהל. שערוריית המישחק היא דוגמה למצב השורר בענף הכדורגל. לוקח משם עוד 600 כרטיסים מאותו הסוג שנמסר לקבוצה בתחילה. פדיון 600 הכרטיסים היה חופשי מכל מיסים. וייס ויששכר לא קופחו ברחח האגודות.

על הכרטיסים הכפולים לא היתה שום ביקורת, בניגוד לכרטיסים חדשים שהודפסו בשיקוף גזבר ההתאחדות. כשנשאל הגזבר צבי ברים על-ידי כתב העולם הזה: "בדק פעם חשבונות אלה, שכולם היו מאושרים בחתימתו, השיב: "לא בדקתי. אינני פקיד במשכורת שאעשה עבודה שחורה."

***

שתוק לי — אשתוק לך

רק לפני מספר חודשים החלו אנשי ההתאחדות להבחין כי משהו אינו כשורה. אך משום מה לא נתנו את דעתם לחקור את עסקיו המסועפים של וייס. גם כשגילו שלוש מעילות-ביאומן, לא נקטו נגדו כל צעדים משפטיים. הוא פשוט התכסר, קיבל פיצוים מלאים ולא החזיר עדיין את הלאות להתאחדות. אנשי ההתאחדות מנסים עד היום להשתק את פשטת וייס ולמונע סינון ידיעות לצתונות. קשה להסביר את צעדיהם אלה של השולטים בהתאחדות לכדורגל, אלא בעזרה שכמעט לכולם היה מצפון רע. לאחדים מהם היה גם מצפון רע מאוד.

למעשה, הובטח לוייס להשתק את פרשתו, כדי להבטיח את שתיקתו הוא בפרשיות שהיו גורמות אי-נעימויות לאישים מרכזיים בכדורגל הישראלי. אחת העובדות המעניינות היא שלמרות שפיתוריו של וייס כבר תוכננו זמן רב לפני שהודיעו לו על כך, הם נשמרו בסוד עד אחרי האסיפה הכללית של ההתאחדות הכדורגל, שנערכה לפני שבועיים. הסיבה לכך היתה, שבאותה אסיפה עמדו לאשר את תקציבה של ההתאחדות הכדורגל לשנת 1956. הנהלת ההתאחדות לא רצתה צרות באישור התקציב, משום שהוא כלל סעיף בלתי נעים אחד: המשחקים נגד נבחרת ברית-המועצות. בשעת התעורר רעש גדול סביב משחקים אלה, בגלל שתי פרשיות של ביזבוזים ושל זיוף כרטיסים.

שערוריית הביזבוזים נגעה לנסיעתה של נבחרת ישראל לברית-המועצות. ברית-המועצות הזמינה 20 איש. משלחת זו הורכבה מ-16 שחקנים, מאמן, 2 מלחים ועיתונאי. לפתע התברר כי עוד שני אנשים רוצים לנסוע. היו אלה שני גזברי ההתאחדות מינצברג מסכבי וברים מהפועל. לבסוף הוחלט שאלה יסעו על חשבונם המרטי.

בדרך חזרה התעכבה המשלחת בפאריס. שם הוציא ברים מכיסו כספים ביד גדיבה, על חשבון ההתאחדות. לכל אחד מעסקי ההתאחדות ניתנו דמי-כיס בשעיר של 10 דולר ליום. אך למרבה התמהון לא ביקש ברים מהשחקנים והעסקנים כל חתימה על הכסף (המשך בעמוד הבא)

הפקיד קופאי ההתאחדות לכדורגל גרשון יששכר, עוזרו ואיש סודו של וייס, שלא בחל בעסקים פריטיים.

המזכיר משה וייס, שפוסט אחריו נילוי עסקיו המופקפקים, אשר לא נחקרו על-ידי שום גוף מוסמך.